

[Paul Schlüter.]

sitionspartierne tog i foråret her i salen. Det vil kunne give en besparelse for staten på omkring 7 mill. kr.

Vi vil foreslå, at vi genindfører rentelåneordningen på boligområdet i stedet for rentetilskudsordningen. Det vil give en besparelse på 60 mill. kr.

Vi vil foreslå, at man sælger 2.000 almennyttige lejligheder i form af ejerlejligheder. Det er jo, ved vi, svært at få lejet de almennyttige boliger ud i det tempo, hvori de bliver bygget. Ofte står de ledige i lang tid med den virkning, at der bliver tale om en lejefordyrelse for dem, der senere flytter ind. Hvis man sælger 2.000 sociale lejligheder som ejerlejligheder, kan man få en besparelse i boligsikring og rentesikring på omkring 25 mill. kr.

Så vil vi foreslå, at man foretager en gennemførelse af oppositionspartiernes tanker om dagpengereformen fra 1. april 1973. Det vil sige, det erkender jeg, at vi gennemfører løsningen af dette sociale problem i et langsommere tempo. Der bliver ikke som efter regeringsforslaget tale om, at vi på én gang går fra 6 karensdage til nul; vi tager det blødere og foreslår en forbedring, hvorved de seks karensdage i første omgang bliver til tre. Det er stadig en væsentlig og vigtig reform, men gør vi det sådan, får vi en besparelse på 270 mill. kr.

De ting, jeg her har nævnt, betyder, at også kommunernes udgifter bliver lettet, nemlig på dagpengereformen med omkring 90 mill. kr. og på fritidsundervisningen med ca. 7 mill. kr., ligesom der også bliver en besparelse på boligsikring og på standarder og normer. Det betyder en lettelse for kommunerne på 100 mill. kr. Den har vi ikke tænkt os at kommunerne direkte skal kunne putte i kassen, men vi foreslår, at kommunernes andel af den almindelige offentlige hjælp sættes i vejret. Her er der tale om et udgiftsområde, hvor der er sket en kolossal opsvulmning i udgifterne i de seneste år. Udgiften er nemlig fordoblet over kun 2 år, og her foreslår vi, at kommunerne i fremtiden får mindre refusion af staten, således at de selv bærer 100 mill. kr. mere svarende til den lettelse, vi før tilbød kommunerne.

Så kommer jeg til de store samlede besparelser. Det har vi arbejdet grundigt med,

og vi er nået til det resultat, at bevillingsreserven på finansplanen 1973-74 kan reduceres fra 200 mill. kr. til 125 mill. kr. Reserven til ny lovgivning foreslår vi reduceret fra 150 mill. kr. til 100 mill. kr. Altså samlet fra 350 mill. kr. til 225 mill. kr. Nu vil nogle sige: ja men kan det dog lade sig gøre? Det mener jeg nok det kan. I finansåret 1971-72, under den forrige regering, var der kun afsat 170 mill. kr., og på den forrige regerings finansplan for 1972-73 var der afsat 225 mill. kr. Her er altså en besparelse på 125 mill. kr.

Dernæst foreslår vi gennemførelse af reduktioner i budgetteringsrammerne i nøje overensstemmelse med økonomiministeriets cirkulære af 23. juni. Der kan måske være behov for mindre modgående ændringer, men hvis man gennemfører disse besparelser til næste år, vil det kunne give en reduktion i udgifterne på 309 mill. kr.

Når disse 10 punkter er gennemført i budgettet, foreslår vi, at man går videre og gennemfører en reduktion af de i budgetteringsrammen skønnede anlægsudgifter med 5 pct. ganske som foreslået af økonomiministeren i skrivelsen til ministerierne af 31. juli og altså med samme beløb. Det vil sige, og det indrømmer jeg åbent, at staten til næste år må begrænse sin anlægsaktivitet til samme kronebeløb som i år. Der sker altså en nedskæring, og vi mener, den bør ske med 225 mill. kr.

Så går jeg til budgetteringsrammerne for de skønnede driftsudgifter og ikke-lovbundne tilskud.

Her foreslår vi en reduktion med 4 pct. Ministeren har i den skrivelse, jeg før nævnte, foreslået 3 pct. Det må være muligt at gå op til 4 pct., især hvis man skærer i det statslige personaleforbrug. Hvis man sænker personaleloftet for næste år og sparer blot 2 pct. på personaleforbruget, giver det i sig selv 250 mill. kr., og det må og skal kunne gennemføres.

Denne reduktion i budgetteringsrammerne for driftsudgifter skønner vi til 720 mill. kr. Og så kommer jeg til det sidste.

Hvis man fremskynder forslaget om standarder og normer, vil man kunne reducere de ikke-rammebelagte driftstilskud til institutioner og meget andet med en halv procent, højere går vi ikke. Den halve procent må kunne reddes, når man gennem-